

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

เปิดทางให้ผู้มีความสามารถมาช่วยชาติ

วัดต่าง ๆ เราไปเสมอ วัดกรรมฐาน วัดในป่าในเขาเราจะไปเสมอเลย เช่น วัดภู
ว้าว วัดดงศรีชมภู วัดภูสังโฆ วัดนาคำน้อย มันพวกป่าพวกเขานี้ เราต้องไปอยู่เรื่อย ๆ
ไปก็เป็นประโยชน์หลายทาง อย่างน้อยก็ไม่พันทิวาได้อบรมสั่งสอนพระ ไม่น่าก็น้อย
ไปที่ไหนต้องมี อันนี้สำคัญมาก แล้วอะไรควรที่จะเตือนจะบอกก็บอกก็เตือนกัน เวลา
พระผู้ที่มีมุงอรรคมุงธรรมจริง ๆ เราไม่ได้ตำหนิต่านตำหนิใคร ตำหนิด้วยกัน ชมก็ชม
ด้วยกันว่า รู้สึกว่ามีน้อยมาก พระที่มีมุงต่ออรรคต่อธรรมจริง ๆ ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติเพื่อ
ความสงบเย็นใจ และนำผลที่ปฏิบัติด้วยความสนใจนั้นมาทำประโยชน์ให้โลกนี้ รู้สึกว่า
ร่อยหรอลงทุกวัน ๆ เราจึงต้องรักสงวนส่งเสริม ที่ไหนที่มีมุงอรรคมุงธรรม เราพยายาม
ส่งเสริมเรื่อย ๆ เพราะมีน้อยเข้าทุกวัน

ถ้าเราจะเทียบเช่นแม่ไก่อย่างนี้ละ ถ้าแม่ไก่มีลูกขี้ขี้ ๆ ก็ไม่ค่อยเท่าไร แล้ว
วันนั้นตายไปตัวหนึ่ง วันนั้นตายไปสองตัว แม่แต่ไก่มันก็เสียใจเดือดร้อนมากนะ ที่นี้ยัง
เหลืออยู่ตัวเดียวมันยิ่งรักยิ่งสงวนของมัน อันนี้ยื่นเข้ามา ๆ ลูกศิษย์ตถาคตตายไป ๆ
ยื่นเข้ามา ๆ อันใดที่ยังเหลืออยู่บ้างพอที่จะปลอดภัยและได้ประโยชน์ จะทำประโยชน์
ให้โลก ก็เป็นผู้ที่ควรจะได้รับความรักความสงวนจากผู้อื่น อย่างเช่นจากครูอาจารย์
เป็นต้น

เราพูดจริง ๆ นะ คือมันเปิดจ้ออยู่ในหัวใจนี้จะให้พูดว่ายังไง ไม่พูดตามสิ่งที่รู้ที่
เห็นที่เป็น เรานำมาพูดกันทั่วโลกดินแดนนี้ เรานำสิ่งที่เรารู้เราเห็นเราประจักษ์ในตัว
ของเรามาพูด แล้วใครจะหาว่าใครโกหกใคร ก็เมื่อต่างคนต่างเอาของที่รู้ที่เห็นที่เป็น
ของจริงมาพูดต่อกัน มันก็ฟังได้ศัพท์ได้แสงใช้ใหม่ละ ไม่ใช่มาหลอกลวงกัน นี่ธรรม
ของพระพุทธเจ้าไม่ใช่ธรรมหลอกลวงโลกนะ ธรรมหรือขนสัตว์โลกจริง ๆ ร้อย
เปอร์เซ็นต์ ล้านเปอร์เซ็นต์ไม่มีอะไรเกินธรรม นำมาสั่งสอนสัตว์โลก พระองค์ค้ำชู
ชุดคันปฏิบัติมายังไง ๆ

ใครจะทำได้อย่างพระพุทธเจ้า เวลาครองราชสมบัติอยู่ ๑๓ ปี มีไพร่ฟ้าประชาชน
ทั่วทั้งอาณาจักรของพระองค์ที่ทรงปกครองอยู่นั้น ความรับผิดชอบหนักเบาขนาดไหน
ก็ต้องห่วงใยทางด้านนั้น ๆ ไม่มีเวลาเวลา จากนั้นก็สละพระองค์ออกทรงผนวช ก่อนที่
จะออกทรงผนวชก็ โถ ประหนึ่งว่าฟ้าดินถล่ม ไม่ใช่เล่นนะ ตัดพระทัยละชิ เสด็จออก
ทรงผนวชพระทัยนี้หนักมากทีเดียว เสด็จออกทรงผนวช ประกอบกับพระบารมีของ
พระองค์หนุนเข้า ๆ อันนี้มีกำลังมากกว่าก็หนุนตัดออก ตัดความรักความห่วงความ

ความเมตตาสงสารบริษัทบริวารในชั้นของโลกียวิสัย มีแต่ก้าวเดินออกไปเพื่อโลกุตรวิสัยเป็นศาสดาขึ้นมา จึงต้องได้ตัดประโยชน์ส่วนย่อยนี้ออก

เรื่องโลกียวิสัยนี้มันรักสงวนกันทุกคน ๆ นั้นแหละเป็นธรรมดาอย่างนั้น นี่เป็นของโลกทั่ว ๆ ไปไม่ค่อยมีคุณค่ามากนัก ความรักความสงวนความห่วงใยเหล่านี้ ไม่ค่อยมีคุณค่ามากยิ่งขึ้นกว่าความรักสงวนจิตใจของสัตว์โลก อันนั้นใหญ่โตมากนะ คำว่าจิตใจของสัตว์โลกนี้ทั้งสามโลกธาตุ พระองค์เสด็จออกไปจึงกระเทือนไปหมดเลย ตัดพระทัย เป็นยังไง เรานั่งอยู่ที่นี่เห็นลูกมันป็นพ่อแม่มันอยู่นั้น เราก็ยังอดคิดไม่ได้นะ พ่อที่นั่งทำอะไรอยู่นั้น ลูกป็นอยู่ข้างหลัง พ่อทำอะไรลูกก็ป็นอยู่ข้างหลัง ดูนั่นเห็นไหม นี่ละเอามาพิจารณามันเป็นยังไงเรื่องใจของเด็กเห็นไหม คนเต็มศาลามันพึ่งใคร มันเกาะพ่อของมันเท่านั้นเข้าใจไหมละ ดูซินะ มันเกาะพ่อของมัน

สัตว์โลกเกาะองค์ศาสดา เกาะธรรมทั้งนั้น ธรรมเป็นใหญ่โตมากที่สัตว์โลกจะต้องเกาะต้องยึดต้องเหนี่ยว ไม่ยึดไม่เหนี่ยวไม่ได้ไม่พ้นภัย อย่างเรามองดูเด็ก มองไปดูมันเป็นเด็กผู้หญิง ไร้พอกก็ทำงานอะไรเรื่อย ๆ ลูกนี่ป็นอยู่ที่นี่ ๆ พอกก็เหมือนตุ๊กตา ไร้ลูกมันก็ป็น นี่เป็นความรื่นเริงเป็นความอบอุ่นของลูกเข้าใจไหมละ เกาะพ่อติดพันอยู่ที่นี่แสนดีนี่เป็นใครไม่รู้ละ เอามาเป็นกระตุ้ธรรมสอนโลกเข้าใจไหม นี่ละความยึดความเกาะเป็นสำคัญอย่างนี้ละ จึงต้องพากันเสาะแสวงหาที่ยึดที่เกาะ

เช่น เด็กเกิดมาไม่ว่าจะเป็นลูกสัตว์ลูกบุคคลนะ มันเกาะพ่อเกาะแม่อยู่ตลอดเวลาอย่างนี้ เกาะไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ จนจะพอเป็นตนเป็นตัวบ้างก็ค่อยแยกย้ายกันออกไปเป็นธรรมดา แต่ความระลึกถึงความว่าเป็นพ่อเป็นแม่นี้ฝังหัวใจตลอดนะ เพราะฉะนั้นลูกมันจึงถือสิทธิ์ เวลาพ่อแม่พูดอะไรมันเถียงแ้ว ๆ ถ้าเราเป็นพ่อเราจะฟาดปากมันเลย มันเถียงมันก็เถียงด้วยความถือสิทธิ์ว่ามันเป็นลูก ไม่ได้ว่าเป็นอื่นนะ มันไม่ได้ว่าพ่อแม่เป็นภัย มันถือสิทธิ์ว่าเป็นลูก มันอยากทำอะไรก็ไป เพราะฉะนั้นลูกจึงมักเถียงพ่อแม่เถียงแม่

นี่เราพูดถึงเรื่องเครื่องยึดเครื่องเกาะ พระพุทธเจ้าเสด็จออกไปนี้ เพื่อเป็นร่วมโพธิ์ร่มไทรอันใหญ่หลวงของสัตว์โลกทั้งสามแดนโลกธาตุ ออกไปนี้ สละทางนี้เสียก่อน ความห่วงใยทางโลกียวิสัยนี้ก็ป็นธรรมดาของโลกที่ห่วงใยกัน ไม่ค่อยมีผลอะไรมากนัก เหมือนภายในจิตใจ เมื่อเสด็จออกไปนี้ตัดหมดเลยทุกสิ่งทุกอย่าง ตัดหมด คิดดูซิดังที่เขียนในประวัติ จะเข้าไปชมพระราชโอรสราหุล ฟังว่าอยู่ในอกแม่ ถ้าเข้าไปพอแตะลูกนี้แม่มันตื่นแล้วพันคอเลย ไปไม่ได้แล้ว สละหมดทั้งแม่ทั้งลูกไม่เข้าไป ถ้าเข้าไปหาลูกลูกก็อยู่กับแม่มันจะพันกัน ไม่ไป กลับฝังเลย ออกเลยไม่รู้ นั่นเห็นไหมละ อย่างนั้น

นะเวลาจะออก นี่ตัดพระทัยขนาดไหน เหมือนหนึ่งว่าชั่วหัวใจขาดลงไปเลยนะ ตัดขนาดนั้นละ

นี่ตัดเรื่องความห่วงความใยซึ่งเป็นเรื่องวิภูวน ที่จะพาให้เกิดกองทุกข์ไม่มีเวลาจบสิ้นลงได้ ตัดลง ที่ออกไปนี้ออกเพื่อจะสลัดความทุกข์ทั้งหลาย ทั้งตัวเองและคนอื่นด้วย เอ้า ยอมเสียสละ นั้นเห็นไหมละ เสด็จออกทรงผนวชแล้วก็เหมือนเทวดาที่ตกจากบนสวรรค์ลงมาแดนนรกนั่นเอง เป็นกษัตริย์ ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นเรื่องของกษัตริย์ทั้งนั้น การอยู่การกินการหลับการนอนทุกอย่างเป็นเรื่องของกษัตริย์ทั้งหมด มีความผาสุกสบายทุกสิ่งทุกอย่างไม่บกพร่องเลย ครั้นเวลาเสด็จออกทรงผนวชแล้วความบกพร่องหรือความขาดเขิน พร้อมกับความทุกข์จะมาด้วยกัน ทั้งห่วงใยประชาชนทั้งหลายทั่วประเทศเขตแดนของพระองค์ที่ปกครองอยู่ เฉพาะอย่างยิ่งในพระญาติพระวงศ์ พระชายา พระลูกรัก เอ้า เสด็จ ตัด ๆ ตัดเรื่อยเลย

ที่นี้ก็พืดทางนี้หนักเข้า ตัดทางโน้นก็หนักไปทางด้านธรรมะ ทรงบำเพ็ญพระองค์ถึงขั้นสลับสไล ๓ หน นั้นฟังซิทุกข์หรือไม่ทุกข์ ศาสดาที่จะสร้างสรรณะให้พระองค์เป็นศาสดาเอกของโลก เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรแก่โลกเป็นของน้อยเมื่อไร หนักมากทีเดียว จนได้ตรัสรู้ปั้งขึ้นมาที่นี้ก็ฟ้าดินถล่ม ในพระประวัติก็เป็นอย่างนั้น พระพุทธเจ้าตรัสรู้เทวดาตั้งแต่ภุมมเทวดาถึงชั้นพรหมโลกกระเทือนถึงกัน จากนั้นถึงนั้นขึ้นมา มนุสสาเวสุ มนุสสาเวสุ คือส่งเสียงขึ้นไปเรื่อย ๆ เลย ในธัมมจักกัปปวัตตนสูตรเราแปลเอาย่อ ๆ แปลเอาความมาเลยไม่ได้แปลตามศัพท์ แปลเอาความ เรียกว่าแปลโดยอรรถ เอาเนื้อความมาพูด

ชั้นนี้ส่งเสียงถึงชั้นนั้น ๆ แล้ว ครูเดียวเท่านั้นถึงพรหมโลกเลย กระเทือนใหม่ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ศาสดาองค์เอกอุบัติแล้ว ๆ ๆ ขึ้นกระเทือนถึงกันหมด จากนั้นพระองค์ก็ทรงแสดงธรรมเรื่อยมาจนกระทั่งปานนี้ และทำประโยชน์ให้แก่จิตใจสัตว์โลกทั้งหลาย ได้หลุดพ้นจากทุกข์ถึงแดนนิพพานมีจำนวนมากขนาดไหน นี่ละเกาะพระพุทธเจ้า ที่พระพุทธเจ้าทรงห่วงใยสัตว์โลก ห่วงใยอันนี้มีผลมากทีเดียว เมื่อได้ตรัสรู้แล้วก็สั่งสอนสัตว์โลก

มีหน้าชั่วเวลาปรินิพพานยังประทานพระโอวาท คือทางก้าวเดินไว้ด้วยความถูกต้องแม่นยำ นี่คือสายทางเดินเพื่อความพ้นทุกข์โดยลำดับ ๆ อย่าปลีกอย่าแวะ เรียกว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ดีเรียบร้อยแล้วไม่มีบกพร่องส่วนใด ที่จะมาตัดเสริมเติมต่ออะไรไม่มี เป็นสวากขาตธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้ว ท่านแสดงไว้พอประมาณ ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์ นี่เพียงประมาณไม่มากนัก นี่ก็เพื่อให้สัตว์โลกทั้งหลายได้เกาะได้ยึดนั่นเอง ให้เกาะยึดคือธรรมนั้นแหละเป็นศาสดาแทนพระองค์ ก็บอกไว้แล้ว

เวลาจะปรินิพพานพระอานนท์ทูลอาราธนา ขอให้อยู่เป็นเวลายืนนาน ก็ทรง
 ลำทับพระอานนท์เลย ภาษาของเราเรียกว่าดูพระอานนท์ อานนท์ยังมาหวังอะไรกับ
 เราอีก อะไร ๆ เราก็สอนหมดแล้ว มอบให้หมดแล้ว ถ้าพูดภาษาของเราก็เรียกว่า เรา
 ยังเหลือแต่ร่างที่คอยวันเวลาอยู่เท่านั้นเอง จากนั้นก็ปลอมโยน อานนท์ ธรรมวินัยนั้น
 และจะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคตเมื่อเราตายไปแล้ว ให้ตั้งใจปฏิบัติ
 ตามสายทางที่เราแสดงไว้แล้วคือธรรมวินัยนี้แล เมื่อมีผู้ปฏิบัติตามธรรมวินัยที่เป็นองค์
 ศาสดาแทนซึ่งเราแสดงไว้แล้วนี้ พระอรหันต์ไม่สูญจากโลกนะอานนท์ นี้วาระสุดท้าย

พระอรหันต์คือความรับรองมรรคผลนิพพานขั้นสุดยอด ยังมีอยู่โดยสมบูรณ์
 พุดง่าย ๆ ในหลักธรรมนี้แหละ สายทางนี้จะสอนพุ่งเข้าไปหาจุดนั้น ถึงมรรคผล
 นิพพานอันเป็นจุดสุดยอดแห่งความพ้นทุกข์ทั้งหมดไม่มีอะไรเหลือ จากสายทางนี้
 แหละ ให้ก้าวเดินตามนี้ นี่พระองค์ทรงแสดงไว้ จากนั้นก็ยังบอกไว้อีกว่าถึง ๕,๐๐๐ ปี

๕,๐๐๐ ปีนี้ก็คือว่า สัตว์โลกที่มีอุปนิสัยปัจจัยพอที่จะก้าวเดินไปตามนั้นมีน้อย
 ลงไป ๆ จนกระทั่งถึง ๕,๐๐๐ ปีแล้วหมด ก็เลสกินจนหมดไม่มีอะไรเหลือติดใจเลย
 ว่าบาปว่าบุญว่านรก สวรรค์ ไม่มีเลย มีแต่ความทะเยอทะยาน ความติดความดิน พัน
 อยู่หัวใจทุกสัตว์ทุกบุคคล เรื่องบาปเรื่องบุญเรื่องนรกสวรรค์ไม่ได้คิดเลยแหละ มีแต่
 เรื่องของกิเลสพันหัวใจ ความอยากความทะเยอทะยาน ความติดความดิน เหมือนไม่มี
 ป่าช้า

ทั้ง ๆ ที่เกิดแล้วจะต้องตายด้วยกันทุกคน ๆ ไม่มีใครยิ่งหย่อนกว่ากัน แต่มันก็
 ไม่ได้คิดถึงเรื่องความตาย มีแต่ความหวังว่าหวังรวยสวยงาม แล้วความทุกข์ก็ทุกข์ไป
 ทุกข์ก็ไม่มีเหตุผลต้นปลายว่ามาจากอะไร ๆ แล้วจะได้รับความทุกข์ไปเท่าไร มันก็ติดก็
 ดิ้นของมันอยู่ตลอดเวลาอย่างนี้ นี่กิเลสพันหัวใจสัตว์โลก พระพุทธเจ้าก็วางธรรมะ พอ
 ถึงขั้นนั้นแล้วจะหมด หัวใจสัตว์โลกกิเลสขุบหมดกลืนหมดเลย

เวลานี้กิเลสกลืนยังไม่หมดนะ ๕,๐๐๐ ปีนี้ แบ่งสันปันส่วนเอา เรื่องความขี้
 เกียจขี้คร้านถ้ามันเกิดขึ้นจากการบำเพ็ญคุณงามความดี ความอุตสาหะพยายาม ความ
 ขยันหมั่นเพียรก็แทรกกันเข้ามาพอดต่อต้านกันไว้บ้าง เดินจงกรมบ้าง นั่งหลับครอก ๆ
 บ้าง นอนหลับครอก ๆ บ้าง มีอยู่ทั่วไปในบริเวณศาลานี้ ก็ยังดี พอตื่นขึ้นมาก็ โธ ไม่ได้
 ภาวนา ก็พุทโธ ๆ แล้วครอกไปอีก ก็ยังดีมีพุทโธแทรกขึ้นมา ครอก ๆ ไปแล้วแล้วพุท
 โธ แทรกขึ้นมาก็ยังดี ดีกว่าที่ครอก ๆ แล้วนิมนต์พระมา กุสลา ธมฺมา คนนี้มันตายทั้ง
 เป็นแล้ว ดีกว่านิดหน่อย พวกนี้ฟังซิ

นี่พระพุทธเจ้าสอนสัตว์โลก ที่ยึดของใจยึดอย่างนี้นะ หลักของใจมีธรรมเท่านั้น
 ฟัน้องทั้งหลายจำให้ติดคำนี้ ไม่มีสองนะ เหล่านั้นไม่ใช่หลักของใจ อาศัยฟังไปวันหนึ่ง ๆ

พอถึงวันตายเท่านั้น อย่าพากันติดกันดินจนเกินเหตุเกินผลลืมนื้อลืมตัว กิเลสนี้ทำให้ ลืมนี่ให้มีมิติปิดตาหมดทุกอย่าง ว่าจะเป็นอย่างเลิศของเลอไปหมด ทั้งกอมันก็ว่าเป็น ของเลิศไปหมดกิเลส ไม่เห็นว่าพวกเป็นภยันนั้นว่าเป็นภยันเลย กิเลสตัวเป็นภยันมันเห็นว่าเป็นคุณทั้งนั้น ไม่ได้เห็นว่าเป็นภยันนะ เพราะฉะนั้นมันจึงจุดลากสัตว์โลกไป

เฉพาะอย่างยิ่งก็เมืองไทยเราเนี่ย ก็เป็นเมืองพุทธแท้ ๆ พิจารณาดูซิ มันก็เห็นอย่างชัด ๆ นี้ เออธรรมมาจับดูซิถึงเห็นได้ชัด ถ้าไม่มีธรรมไม่มีใครเตือนนะ อย่างหลวงตาเตือนเวลานี้เราเตือนด้วยอรรถด้วยธรรม ถอดมาจากหัวใจมาเตือนพี่น้องทั้งหลาย เราไม่ได้ไปหาค้นหาเดามาจากที่ไหน บาบบุญนรกสวรรค์พรหมโลกนิพพาน มีสมบุรณ์แบบตลอดมาตั้งกัปตั้งกัลป์จนกระทั่งปานนี้ และยังมีต่อไปอีกตลอดเวลา รอรับสัตว์โลกที่มีบุญมีกรรมหนักเบาต่างกัน

ผู้ที่ทำบาปทำกรรมชั่วช้าลามกนั้น จะลบล้างสิ่งเหล่านี้ซึ่งมีมาตั้งเดิมตั้งกัปตั้งกัลป์ ลบล้างไม่ได้ ลบเท่าไรก็เท่ากับลบเจ้าของ ลบเจ้าของลงไปเรื่อย ๆ ไม่มีทางดีเลย ผู้ที่เชื่อบาปบุญคุณโทษทั้งหลายมี ผู้นี้ก็เป็นผลบวกเข้าไปเรื่อย ๆ นี่ที่เราเป็นห่วงเป็นใยมาก เราเป็นลูกชาวพุทธขอให้พากันฟังเสียงกันนะ เราเป็นลูกชาวไทยด้วยกัน นี่เป็นหลักใหญ่ และเป็นลูกของชาวพุทธ ควรจะมีเหตุมีผลบังคับตัวเอง ตลอดเจลี่ยเผื่อแผ่ความรู้ความเห็นให้กับส่วนรวม ส่วนรวมนี้เป็นอะไรถึงรวมกันได้เป็นปึกแผ่นมั่นคง ก็รวมด้วยความมีเหตุมีผล ความลงรอยกัน ด้วยความสำนึกผิดถูกชั่วดี รู้จักแก้ไขตัดแปลงส่งเสริมในสิ่งที่ดี นี้เรียกว่าต่างคนต่างปรับปรุงตัวเอง

ถ้าตัวเองไม่สามารถจะทำได้ในกิจการอันนี้ คนอื่นพอที่จะมีความสามารถอยู่บ้างแล้ว เสริมเขาให้ทำ ให้อุตสาหะพยายามช่วยทำนุบำรุงชาติไทยของเรา เช่น ชาติไทยเวลานี้ก็มีผู้ปกครอง ตั้งวงรัฐบาลมาสักเท่าไร นับแต่พระมหากษัตริย์ลงมาฟิงซิ เพื่อรื้อเพื่อชนเพื่อเป็นหลักเป็นเกณฑ์เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรแก่ชาติหนึ่ง ๆ เฉพาะอย่างยิ่งคือชาติไทยของเรา นี่ก็อาศัยพระมหากษัตริย์ พระบรมราชินีนาถ เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรอันใหญ่ หลวงครอบครัวประเทศไทยของเราให้ความร่มเย็น เราเป็นลูกเต้าเหล่ากอของท่าน จงเป็นลูกที่ดี อย่าเป็นลูกเนรคุณ สร้างพินสร้างไฟเผาพ่อเผาแม่ ด้วยความกระตบกระเทือนด้วยความแข่งดี

คำว่าแข่งดีเราไม่อยากพูดละนะ มันไม่ถูกคำว่าแข่งดีนี้ ถ้าว่าแข่งเลวละเป็น อย่างนั้น ความเลวเห็นว่าเป็นของดี เลยกลายเป็นว่าแข่งดิบแข่งดีกันดั่งที่โลกเขามาพูดความจริงมันแข่งเลว เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นความผิด อันนี้อย่าพากันแข่งความเลวทราม ก่อพินก่อไฟเผาบ้านเผาเมือง เผาวงศ์พระมหากษัตริย์ลงมาโดยลำดับ ซึ่งเป็นความเดือดร้อนมากทั่วประเทศไทยของเรา ให้พากันปรับปรุงความเข้าใจทุกสัดทุกส่วน

เราศึกษามาจากเมืองนอกเมืองนาเมืองไหน ก็เพื่อจะมาอุดหนุนชาติไทยของเรา ให้มีความปึกแผ่นมั่นคง แล้วใครเรียนมาได้วิชาแขนงใดภูมิใด ที่จะพอเป็นประโยชน์ แก่โลกแก่สงสารแล้ว ให้เปิดทางให้กัน ผู้นี้เป็นผู้สามารถในทางนี้ เอ้า เปิดทางให้เขา ได้ทำประโยชน์เพื่อชาติไทยของเรา คนนี้มีช่องทางในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่ชาติของ เราซึ่งเป็นส่วนรวม ให้เปิดทางให้กัน ๆ อย่าไปกีดไปขวางอย่าไปทำลาย อย่าไปโค่น ซึ่ง เท่ากับการโค่นรากแก้วของชาติไทยเราให้จมน้ำทั้งประเทศ ไม่เป็นของที่ถูกต้องดิงาม เลย จึงไม่ควรอย่างยิ่งสำหรับชาติไทยของเราจะนำมาใช้ในวิธีการเหล่านี้

ความที่ถูกต้องดิงาม เอ้า เปิดทางให้กัน เราก็ทำงานมาเต็มกำลังของเราแล้ว แล้วได้ผลอย่างนี้ ๆ เราก็ทราบ ผู้ที่คอยรับทราบอยู่ภายนอกก็คือประชาชนพลเมืองทั้ง แผ่นดิน เขามีหัวใจทุกคน ๆ เขาก็รับทราบด้วยกันว่าผลดีผลชั่วผลได้ผลเสียจากการ ดำเนินของเราเป็นไปมากน้อยเพียงไร เขาก็ต้องคิด เราก็ต้องคิด เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว เราก็เป็นผู้ตั้งหน้าตั้งตาเพื่อความสุความเจริญรุ่งเรืองและแน่นหนามั่นคงต่อชาติอยู่ แล้ว จึงต้องหาเพื่อนหาฝูงมาช่วยกัน ถ้าเราไม่สามารถ เอ้า หาเพื่อนหาฝูงมาช่วยพุง กัน

ใครมีความสามารถในทางใด ๆ เอ้า เปิดทางให้กันมา มาช่วยชาติบ้านเมืองของ เราให้เจริญรุ่งเรืองแน่นหนามั่นคงขึ้นไป นี่เป็นความถูกต้องแห่งชาติไทยของเรา ซึ่งเป็นลูกมีพ่อแม่มีแม่ นับแต่วงศ์มหากษัตริย์ลงมาหนึ่ง นี้คือพ่อของชาติไทยเรา พระพุทธ เจ้า พระธรรม พระสงฆ์ หนึ่ง นี้เป็นที่พึ่งอันใหญ่หลวงของเรานับแต่พระมหากษัตริย์ลง มา พระองค์ทรงกราบไหว้บูชาตลอดเวลาเป็นขวัญพระทัยประจำ ไม่มีใครสู้พระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว การสนพระทัยในการกราบไหว้บูชาธรรม และความเป็นธรรมหาชิ จะหาที่ไหนจะเป็นเหมือนพระองค์ ควรจะเป็นตัวอย่างแก่ลูกเต้าหลานเหลนของพี่น้อง ชาวไทยเราบ้างได้ไหม ต้องเอามาคิดบ้างซิ

เราเป็นลูก พ่อของเราดีอย่างนั้น แล้วลูกของเราทำไมเลย ใช้ไม่ได้เลย ต้องให้ ต่างคนต่างปรับปรุง เราเป็นลูกหัวปี ลูกผู้พี่ลูกผู้น้องเรียงรายกันไป ล้วนแล้วตั้งแต่ลูก ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเราทั้งนั้นแหละ เราจะปรับปรุงยังไงจะให้พระ องค์ได้รับความสงบรมเย็น ต่อการประพฤติปฏิบัติต่อกันด้วยความดีงาม โดยไม่ต้อง ถือถิฐิมานะ ซึ่งเป็นการกีดการขวางการทำลายส่วนรวมแห่งชาติของเราให้ร่อยหรอและ ล่มจมลงไป

ให้เปิดทาง ผู้ใดมีความสามารถฉลาดแหลมคมพอที่จะดิงไปได้ทั้งเขาทั้งเรา ให้ ต่างคนต่างช่วยกันจุดลากกันขึ้นไป อย่างนี้เรียกว่าผู้เรียนผู้ปฏิบัติเพื่อชาติบ้านเมือง ของเรา อย่าก็ดอย่าขวางอย่าทำลายกัน อันนี้ผิดมากทีเดียว เด็กตาสีตาสาอมมือเขาก็ไม่

ทำอย่างนี้ เราเป็นผู้ใหญ่อย่าทำให้เป็นของเลวร้ายต่อชาติบ้านเมือง จะตีตราไว้ตลอดชีวิตของพวกเขาทั้งหลายว่า ชาติไทยนี้เป็นชาติที่เลวร้ายที่สุด ใครเรียนใครศึกษามามีแต่เรียนมาก็ดมาขวางมาทำลายซึ่งกันและกัน พอที่จะเปิดทางให้กันเป็นความสะดวกสบายในการช่วยชาติบ้านเมืองนี้ไม่ยอมเปิด มีแต่ปิดไว้ ๆ จะทำให้ล้ม ๆ ตลอดเวลานี้ เลวที่สุด อย่านำมาใช้ในวงชาติไทยของเรา

หลวงตาบัวซึ่งเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายนี้สลดสังเวชมาก เพราะการนำของเราไม่ได้เป็นกรรมเป็นเวรเป็นข้าศึกศัตรูต่อผู้หนึ่งผู้ใด แม้แต่สัตว์ตัวหนึ่งเราไม่เคย ตั้งแต่วันบวชมาว่าเคยฆ่าสัตว์ด้วยเจตนาเราไม่เคยมี แล้วยังเป็นสัตว์มนุษย์ เฉพาะอย่างยิ่งชาติไทยของเราซึ่งอยู่ในวงที่เรากำลังนำพี่น้องทั้งหลายอยู่แล้วนี้ เราพิจารณาเต็มกำลังความสามารถที่จะมาสอนพี่น้องทั้งหลาย เราไม่ได้มาสอนเพื่อความ เป็นภัยแก่พี่น้องชาวไทยนะ

นับตั้งแต่ผู้ใหญ่วางมาจนกระทั่งถึงผู้น้อย อยู่ในโอวาทของธรรม อยู่ในร่มโพธิ์ร่มไทรของธรรม ที่เรานำมาสั่งสอนทั้งนั้น จึงควรที่จะยึดจะปฏิบัติ นำไปประพฤติปฏิบัติ ให้เป็นสง่าราศี เป็นความร่มเย็นแก่เราซึ่งเป็นลูกแห่งชาวพุทธ และลูกมีพ่อแม่แม่คือพระมหากษัตริย์ทรงเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของเรา อย่าให้พระองค์ได้ทรงกังวลเดือดร้อน วุ่นวายกับพวกเราซึ่งเป็นลูกไม่ดีนี้เลย ให้ต่างคนต่างเป็นลูกที่ดี เอ้า ปรับปรุงกันเข้าอะไรที่จะดีต่อชาติบ้านเมืองของเรา เฉพาะอย่างยิ่งเวลานี้

นี่ละธรรมต้องสอนเข้าไปทุกแห่งทุกมุมอย่างนี้ เฉพาะอย่างยิ่งเวลานี้ เรากำลังจะหาผู้นำ เพื่อจะนำชาติไทยของเรา ให้ต่างคนต่างพยายามพยุลงซึ่งกันและกัน ใครมีความสามารถฉลาดรู้พอที่จะจุดลากเมืองไทยเราไปได้เต็มกำลังความสามารถของตน ให้เปิดทางให้กัน อย่าก็ต่ออย่าขวางอย่าทำลายกัน อันนี้เป็นข้าศึกศัตรูต่อชาติร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่มีขึ้นดีเลย จะให้ผู้ใดผู้หนึ่งมาชมเชยว่าคนนี่เขาเก่ง เขาก็ดเขาขวางชาติไทยของเรา ใครจะตั้งเป็นผู้ใหญ่ขึ้นมาจะเป็นนงรัฐบาลก็เป็นไม่ได้ พวกนี้เขาเก่งมากเขาเที่ยวกีดเที่ยวขวางเที่ยวทำลายทั้งหมด เขาเก่งมากอย่างนี้ อย่าให้ไต่ยินความเก่งประเภทนี้ เป็นความเก่งที่เลวร้ายที่สุดเลย เมืองไทยเราจะจมเพราะความเก่งประเภทนี้แหละ อย่าให้มีในเมืองไทยของเรา

ให้ต่างคนต่างให้โอกาสซึ่งกันและกัน เพราะต่างคนต่างมุ่งหน้ามุ่งตา ใครประกาศออกมาทีไรว่าจะช่วยพี่น้องชาวไทย จะเป็นผู้นำพี่น้องชาวไทย ประกาศออกตามถนนหนทาง มีแต่จะช่วยพี่น้องชาวไทย ขอให้ช่วยด้วยเจตนาหวังดี กิริยาที่แสดงออกเป็นมงคลแก่ชาติไทยของเราซึ่งเป็นส่วนรวมโดยลำดับ อันนี้จะเป็นความถูกต้องดีงาม อย่าขัดอย่าขวางอย่ากีดอย่ากัน อย่าทำลายซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นผู้ที่มุ่งหน้ามุ่งตาที่จะ

เทิดเมืองไทยของเราให้ขยับสู่อุณหภูมิความแน่นหนาแน่นคง เพราะเวลานี้กำลังเอนเอียงไปมาก
ค่อนข้างจะล่มจม ต้องอาศัยผู้นำ

ผู้นำผู้ใดพอที่จะเป็นผลเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง ให้ต่างคนต่างคิดต่าง
เลือก ไม่มีใครที่จะฉลาดยิ่งกว่านักวิชาการ นักการปกครองที่จะดูซึ่งกันและกันออก
เมื่อดูซึ่งกันและกันออกแล้ว ผู้ใดพอที่จะเปิดทางให้ช่วยชาติบ้านเมือง เห็นว่าเป็นผู้มี
ความสามารถพอประมาณแล้วให้เปิดทางให้กัน ๆ นี้เรียกว่าต่างคนต่างช่วยชาติบ้าน
เมือง อย่าปิดทางกัน ถ้าปิดทางกันนี้คือมหากภัย มหาโจรปล้นบ้านปล้นเมือง ทำลาย
ชาติบ้านเมืองไม่มีชิ้นดีเลย

ขอให้พวกเราพี่น้องชาวไทยทุก ๆ คนตั้งแต่ผู้ปกครองลงมาโดยลำดับทุกชั้นทุก
ภูมิ ขอให้นำไปคิด ให้นำไปแก้ไขขัดแปลง อันใดที่จะเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง
ของเรา เป็นสิ่งที่ประชาชนทั้งชาติมุ่งประสงค์อยู่แล้ว ขอให้เขาได้มีความภาคภูมิใจนอน
ตาหลับบ้างเถอะ จากการดำเนินงานของผู้ปกครองบ้านเมือง เป็นไปเพื่อความร่มเย็น
เป็นสุข มีความกลมกลืนสามัคคีซึ่งกันและกัน ไม่อวดทูลีมานะอันเป็นพินเป็นไฟมาเผา
ไหม้กัน ทั้ง ๆ ที่จะเป็นการเผาไหม้ทั่วประเทศนั้นก็ไม่มีรู้สึกตัว อย่าให้มีในเมืองไทยเรา
เลยนะ ทุกคนให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ

เวลานี้เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อ ชาติไทยของเราก็อาศัยหัวหน้า หัวหน้าจะปฏิบัติตัวยัง
ไง ถ้าหัวหน้าเข้ามาเป็นหมากัดกันอยู่ในท่ามกลางแห่งชาติไทยของเราแล้ว ชาติไทย
ของเรานี้ก็เลยกลายเป็นหมาไปหมดเลยใช้ไม่ได้นะ หลวงตาบัวที่สอนวอก ๆ อยู่นี้ก็หัว
หน้าหมาไปเลยแล้วไม่มีคุณค่า องค์ศาสดา พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ก็เป็น
สรวงหมาไปเลย เพราะพวกนี้พาเป็นหมา อย่าให้ไต่ยินนะ สรวงของพวกเรา พระ
พุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ล้าเลิศ

เราเป็นลูกศิษย์ตถาคต เป็นผู้ที่อยู่ในทำนองคลองธรรม อำนวยความเป็นความ
สะดวกซึ่งกันและกัน เพื่อการทำประโยชน์แก่โลกแก่สงสารนี้เป็นความถูกต้องแม่นยำ
วันนี้จึงได้แสดงธรรมให้พี่น้องทั้งหลายได้นำไปคิด ตั้งแต่ช่วงการปกครองลงมา จาก
โอวาทคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ที่หลวงตาบัวนำมาประกาศให้พี่
น้องทั้งหลายแทนองค์ศาสดาเวลานี้ ขอให้พี่น้องเหล่านี้ไปปฏิบัติตามแล้ว จะเป็น
ความเจริญรุ่งเรือง สมเจตนาหลวงตาบัวที่มา ไม่ได้หวังมาเป็นข้าศึกศัตรูต่อพี่น้องทั้ง
หลาย หวังตั้งใจจะมาจุดมาลากเต็มกำลังความสามารถทุกสิ่งทุกอย่าง ถึงขนาดที่ว่าชีวิต
ไม่เสียดาย เพื่อชาติไทยของเรามีความปึกแผ่นแน่นคง ทั้งวัตถุ ทั้งด้านนามธรรม ที่จะนำ
เข้าสู่ใจเท่านั้น

จึงขอความปรารถนาหรือความมุ่งหมายของหลวงตา ที่พาพี่น้องทั้งหลาย ดำเนินนี้ ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความสวัสดิ โดยพี่น้องทั้งหลายนับแต่วงการปกครองในชาติไทยของเรา ได้ประพฤติปฏิบัติตามโอวาทคำสั่งสอน แล้วแก้ไขเหตุการณ์อันเลวร้ายทั้งหลายให้จัดจางลงไป ๆ เอาแต่ความสวัสดิมีแต่ความสุขความเจริญ ความสงบเย็นใจทั่วหน้ากันมาเสนอเมืองไทยของเรา จะสมชื่อสมนามว่าชาติไทยของเราฟื้นฟูชาติของตัวเอง แล้วสมชื่อสมนามว่าศาสนาช่วยฟื้นฟูพี่น้องชาวไทยให้มีความเจริญรุ่งเรือง

หลวงตาก็จะนอนตาหลับ พระพุทธเจ้าก็ไม่ทรงท้อพระทัยเกินไป ยังเห็นว่าสัตว์โลกยังพอเอื้อมมือถึงพระองค์อยู่ แล้วพระองค์จะได้จุดลากขึ้นสู่ความสงบเย็นใจ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ ขอความสวัสดิจึงมีแก่บรรดาพี่น้องชาวไทยทั้งหลายทั่วหน้ากันเทอญ

ทองคำที่ได้เมื่อวานวันที่ ๗ ได้ ๒ บาท ดอลลาร์ได้ ๓๕๐ ดอลลาร์ กรุณาทราบไว้ตามนี้ ส่วนจำนวนมากนั้นเราได้อ่านให้ฟังทุกวัน ๆ แล้ววันนี้จึงไม่จำเป็นต้องอ่าน เราเก็บเล็กผสมน้อยไปอย่างนี้ละ เพื่อชาติไทยของเรา ฝนตกทีละหยดละหยาดตกไม่หยุดไม่ถอย ต่างคนต่างบริจจาคก็เท่ากับต่างคนต่างฝนตก แล้วท้องฟ้ามหาสมุทรเต็มได้ คลังหลวงเราเต็มได้ไม่สงสัย เพราะว่าคลังหลวงเราไม่ได้กว้างยิ่งกว่าท้องฟ้ามหาสมุทรนะ เท่าคลังหลวงนั้นแหละ ต่างคนต่างตกลงไปหยดลงไปหยาดลงไปย่อยลงไปก็เต็มเอง เข้าใจไหมล่ะ เข้ามา นั่นมาอีกแล้ว นี่กำลังย่อยมา มีลูกเห็บมาด้วยข้างบน ข้างบนมีลูกเห็บด้วย มาทั้งลูกเห็บทั้งฝนผสมกันเลย เออ เก่งมาก ให้พร...

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd